

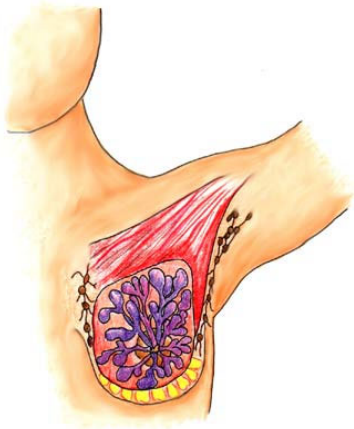

X-Plain™ ជម្ងឺមហារីកដោះ ឯកសារយោង

គ្រោះថ្នាក់នៃជម្ងឺមហារីកក្នុងចំណោមជនជាតិអាស៊ី អាមេរិកាំងដែលរស់នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក គឺ មានតិច បើប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ត្រីជនជាតិស្បែកស ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី យើងក៏មានការបារម្ភ ព្រោះថាគ្រោះថ្នាក់នៃជម្ងឺមហារីកដោះក្នុងចំណោម ស្ត្រីអាស៊ី-អាមេរិកាំងបានកើនឡើង ក្រោយពីពួក គេបានចូលមករស់នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ។

នៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទូទៅ ស្ត្រីម្នាក់ក្នុងចំ ណោមស្ត្រីពី ៨ទៅ១០នាក់ បានពិនិត្យឃើញមាន កើតជម្ងឺមហារីកដោះក្នុងជីវិតរបស់គេ ។

សេចក្តីសង្ខេបនេះ នឹងជួយលោកអ្នកឱ្យយល់អំពី រោគវិនិច្ឆ័យ និងការជ្រើសរើសវិធីព្យាបាលជម្ងឺ មហារីកដោះ ។

ជម្ងឺមហារីក និងមូលហេតុរបស់វា
រាងកាយមនុស្សបានកើតឡើងដោយកោសិកាតូច ៗ ។ កោសិកាក្នុងរាងកាយ ធម្មតា លូតលាស់ ឡើង ហើយស្លាប់ទៅវិញតាមការកំណត់ ។ ជួន កាលកោសិកាទាំងនេះបំបែកចេញ ហើយលូត លាស់ឡើងខុសពីប្រក្រតី ដែលបណ្តាលឱ្យមាន សាច់ដុះ ។

បើដុំសាច់ដុះនេះ មិនរាលដាលទៅកន្លែងផ្សេងទៀត នៃរាងកាយទេ គេហៅថាដុំសាច់ដុះមិនបណ្តាលឱ្យ កើតជម្ងឺមហារីក ។ ដុំសាច់ដុះមិនមែន ជាមហារីក កម្រមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតមនុស្ស ណាស់ ។

បើដុំសាច់ដុះនោះ រាតត្បាតនិងបំផ្លាញកោសិកា នៅជិតខាង យើងហៅថា ដុំសាច់មហារីក ។ មហារីក ជួនកាលអាចធ្វើឱ្យមនុស្សស្លាប់បាន ។

កោសិកាមហារីកទាំងនេះ អាចរាលដាលទៅកន្លែង ដទៃនៃរាងកាយ តាមរយៈសសៃឈាម ឬច្រកល សិកា(ឬក៏ហៅថា ដុំទឹករងៃ)។

លសិកាគឺជាជាតិទឹកថ្លាៗ បង្កើតឡើងដោយរាង កាយ សំរាប់ចំរាញ់វត្ថុមិនស្អាតពីកោសិកា ហើយ ហូរកាត់តាមសសៃពិសេស មានទ្រង់ទ្រាយដូច គ្រាប់សណ្តែក ហៅថា ថ្នក់លសិកា ។

This document is a summary of what appears on screen in X-Plain. It is for informational purposes and is not intended to be a substitute for the advice of a doctor or healthcare professional or a recommendation for any particular treatment plan. Like any printed material, it may become out of date over time. It is important that you rely on the advice of a doctor or a healthcare professional for your specific condition.

វិធីព្យាបាលជម្ងឺមហារីក គឺសំរាប់សម្លាប់ និងទប់ទល់នឹងកោសិកាមហារីក ដែលកើតឡើងខុសពីប្រក្រតី ។

ជម្ងឺមហារីកត្រូវបានឱ្យឈ្មោះតាមកន្លែងដែលមហារីកចាប់ផ្តើមកើតដំបូង ។ មហារីកដែលចាប់ផ្តើមនៅដោះ នឹងត្រូវបានហៅថា មហារីកដោះ ទោះបីជាវារាតត្បាតទៅកន្លែងផ្សេងដូចជា ថ្លើម ឆ្អឹង ឬ ខួរក្បាលក៏ដោយ ។

ថ្វីត្បិតតែគ្រូពេទ្យអាចរកឃើញកន្លែងដែលជម្ងឺមហារីកចាប់ផ្តើមកើតក៏ដោយ ជាទូទៅ យើងនៅតែមិនអាចសន្និដ្ឋានអំពីមូលហេតុដែលបណ្តាលឱ្យកើតមហារីកទេ ។

កោសិកាមានវត្ថុធាតុសំរាប់បន្តពូជ ។ វត្ថុធាតុនេះ សំរាប់គ្រប់គ្រងលើការលូតលាស់របស់កោសិកា ។

ជម្ងឺមហារីកតែងតែកើតឡើងដោយការផ្លាស់ប្តូរនៃវត្ថុធាតុសំរាប់បន្តពូជទាំងនេះ ។ នៅពេលវត្ថុធាតុសំរាប់បន្តពូជនៅក្នុងកោសិកាមួយ ប្រែប្រួលខុសពីប្រក្រតី នោះវានឹងបាត់បង់នូវលទ្ធភាពគ្រប់គ្រងលើការលូតលាស់របស់វា ។

ការផ្លាស់ប្តូរភ្លាមៗនូវវត្ថុធាតុបន្តពូជនេះ អាចកើតឡើងដោយមូលហេតុច្រើនយ៉ាង ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះ អាចបន្តមកពីឪពុកម្តាយ ឬកើតឡើងពីរោគឆ្លង ការប្រើគ្រឿងញៀន បារី ជាតិគីមី ឬកត្តាផ្សេងៗទៀត ។

ជម្ងឺមហារីកមិនមែនជាជម្ងឺឆ្លងទេ ។ អ្នកមានជម្ងឺនេះ មិនអាចចម្លងទៅឱ្យលោកអ្នកបានទេ ។ លោកអ្នកមិនអាចឈឺដោយសារតែបាននៅជិតអ្នកកើតជម្ងឺនេះ ឬបានប៉ះពាល់នឹងអាការៈនៃជម្ងឺនេះឡើយ ។

ការវិភាគ អំពីដោះ

ដោះមានជាលិកាដែលមានជាតិខ្លាញ់ និងក្រពេញផ្សេងៗ ។ ក្រពេញមានមុខងារចំពោះអ័រម៉ូនផ្សេងៗរបស់ស្ត្រី ដូចជាអេស្ត្រូចិន (estrogen) និងប្រូហ្សេសស្តេរ៉ូន (progesterone) ។ អ័រម៉ូនគឺជា វត្ថុធាតុក្នុងរាងកាយដែលជួយសំរួលដល់មុខងារផ្សេងៗរបស់រាងកាយ ។ អ័រម៉ូនរបស់ស្ត្រីជួយសំរួលដល់ការធ្លាក់រដូវ និងការមានផ្ទៃពោះ ។

ក្រពេញមានតួនាទីបង្កើតទឹកដោះ ក្រោយពេលដែលស្ត្រីបានសម្រាលកូនហើយ ។ ទឹកដោះត្រូវបានបញ្ចេញមកខាងក្រៅតាមបំពង់ពិសេស (ducts) ដែលចេញមកតាមចុងដោះ។

តាមធម្មតា ប្រព័ន្ធលសិកា បង្ហូរជាតិទឹកសំណល់របស់ដោះ ទៅក្នុងថ្នក់លសិកានៅក្នុងភ្នែក ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ហូរត្រឡប់ទៅតាមប្រព័ន្ធលាមរិញ ។ ដោះស្ថិតនៅលើសាច់ដុំសំខាន់ដែលធ្វើឱ្យដៃ និងសាច់ដុំផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងនឹងការដកដង្ហើមមានចលនា ។

ជម្ងឺមហារីកដោះ

មហារីកដោះអាចមានដើមកំណើតពីក្រពេញ ឬពីបំពង់ទឹកដោះ (ducts) ។

បើមហារីកមានប្រភពពីក្រពេញ គេហៅថា ឡូបូឡា កាស៊ីណូម៉ា (lobular carcinoma) ។ ឡូបូឡា ជាក្រពេញបង្កើតទឹកដោះ ។

បើមហារីកកើតឡើងនៅក្នុងបំពង់ទឹកដោះ គេហៅ ថា មហារីកបំពង់ទឹកដោះ (ductal carcinoma) ។

នៅពេលដែលមហារីករាលដាលផុតពីតំបន់ជុំវិញ ដោះ គេហៅថា មហារីកដែល "ជ្រៀតចូល" ឬ "រាលដាល" ។

កោសិកាមហារីកដែលពុំទាន់រាលដាលចេញក្រៅ ឡូបូល (lobules) ឬបំពង់ (ducts) ហៅថា កាស៊ីណូម៉ា អិនស៊ីទូ (carcinoma insitu) ។

ជម្ងឺមហារីកដោះអាចកើតមានចំពោះមនុស្សជា ច្រើននាក់ក្នុងគ្រួសារ ដែលតែងតែហៅថា មហា រីកប្រចាំគ្រួសារ ។ ជម្ងឺមហារីកប្រភេទនេះ អាច កើតមានតាមពូជកំណើត ។ ថ្មីៗនេះ ការជឿន លឿនរបស់វេជ្ជសាស្ត្រ ស្តីពីពូជកំណើតបានធ្វើឱ្យ គេស្គាល់នូវធាតុដើមរបស់ពូជ (gene) ខ្លះៗ ។ ស្ត្រីដែលមានជម្ងឺមហារីកដោះប្រចាំគ្រួសារ អាច ទទួលការផ្តល់ឱវាទ និងការធ្វើតេស្តពិនិត្យមើល ក្រែងមានជម្ងឺតាមពូជ ដើម្បីជាកិច្ចការពារ ។

មនុស្សមួយចំនួនមានជំនឿថា ស្ត្រីដែលមិនបំពេ ដោះកូន ជាញឹកញាប់ អាចកើតជម្ងឺមហារីក ដោះ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ការបំពេដោះកូនមិន អាចជំនួសការពិនិត្យដោះឱ្យបានទៀងទាត់នោះ ទេ ។ ស្ត្រីដែលបំពេដោះកូនក៏អាចកើតជម្ងឺមហា រីកដោះដែរ ។

រោគសញ្ញា និងអាការៈរោគ

ដំណាក់កាលដំបូងនៃជម្ងឺមហារីក តាមធម្មតា មិន មានរោគសញ្ញាទេ ។ ក្រោយមក ពេលជម្ងឺមហា រីកលូតលាស់ យើងអាចស្ទាបដឹងថា មានដុំសាច់ ដុះនៅក្នុងដោះ ។

ជួនកាលស្បែកដែលគ្របលើដុំសាច់ដុះនោះ ក្លាយ ជាគគ្រឹម ឬជ្រួញ ដែលមានលក្ខណៈដូចសំបក ក្រូច ។ ការចេញវត្ថុធាតុរាវពីចុងដោះ អាចជា សញ្ញានៃជម្ងឺមហារីកដោះដែរ ។ ជម្ងឺមហារីក ដោះ ភាគច្រើន ត្រូវបានរកឃើញដោយការពិ និត្យដោះដោយខ្លួនឯង ឬដោយការថតដោះ ។ ព្រោះតែមហារីកដោះខ្លះ អាចស្ទាបដឹងបានដោយ មានដុំសាច់ដុះខុសពីធម្មតា ហើយខ្លះទៀតមិន អាចស្ទាបដឹងបាន ទើបធ្វើឱ្យការថតដោះមានសារៈ សំខាន់ណាស់ ព្រោះអាចថតឃើញមហារីកដែល មិនអាចស្ទាបដឹង ។ ប៉ុន្តែ ការថតដោះដែលមាន លទ្ធផលធម្មតា ក៏មិនបញ្ជាក់ថាមិនមានជម្ងឺមហា រីកនោះទេ ។ បើអ្នកជម្ងឺ ឬគ្រូពេទ្យ ស្ទាបឃើញ ដុំសាច់ដុះនោះ យើងត្រូវតែពិនិត្យដោយវិធីច្រើប សាច់យកមកពិនិត្យជម្ងឺ ហៅថា បាយឃ្នប់ស៊ី (Biopsy) ។

រោគវិនិច្ឆ័យ

នៅពេលយើងរកឃើញជម្ងឺមហារីកដោះ គ្រូពេទ្យ នឹងធ្វើការវះកាត់យកដុំមហារីកចេញ ដើម្បីធ្វើរោគ

វិនិច្ឆ័យបន្តទៀត ។ នៅពេលវះកាត់ គ្រូពេទ្យអាច ពិនិត្យដុំលសិកានៅក្នុងភ្លៀក ដើម្បីរកជម្ងឺមហារីក ។ អ្នកជំនាញនឹងយកដុំសាច់ដុះដែលបានកាត់ ចេញ មកពិនិត្យ ដើម្បីវិនិច្ឆ័យថា ដុំសាច់ដុះនេះ ជាជម្ងឺមហារីក ឬមិនមែន ។

បើដុំសាច់ដុះនោះជាមហារីក នោះនឹងមានការធ្វើ តែស្ត្រពិនិត្យថែមទៀតដោយអ្នកជំនាញ ។ គ្រូ ពេទ្យវះកាត់ និងគ្រូពេទ្យជំនាញការខាងមហារីក អាចស្នើឱ្យលោកអ្នកធ្វើតែស្ត្រដោយប្រើរស្មីបន្ថែម ទៀត ។

ការធ្វើតែស្ត្រខ្លះនឹងបង្ហាញឱ្យឃើញពីការលូតលាស់ យ៉ាងឆាប់រហ័សនៃកោសិកាមហារីក ប្រៀបធៀប ទៅនឹងកោសិកាធម្មតា ។ ជួនកាលអ័រម៉ូនស្ត្រី ដូចជា អេស្ត្រូចិន និងប្រូហ្សេសស្ទេរ៉ូន អាចប៉ះ ពាល់ដល់កោសិកាមហារីក ហើយមានតែស្ត្រខ្លះ ឱ្យដឹងថា មានជម្ងឺកើតឡើង ។ ការធ្វើតែស្ត្រទាំង នេះមានសារៈសំខាន់ក្នុងការជ្រើសយកវិធីព្យាបាល ណាដែលប្រសើរជាងគេ ។

ការធ្វើតែស្ត្រដោយប្រើរស្មីមានរួមទាំងការឆ្លុះមើល ឆ្អឹង និងការថតឆ្លុះរបៀប CAT ស្កែន (CAT scan) ផ្សេងៗទៀត ដើម្បីមើលឱ្យដឹងថា តើជម្ងឺ មហារីកនេះ រាតត្បាតចេញទៅក្រៅដោះ និងទៅ តំបន់ភ្លៀក ឬទេ ។

ដំណាក់កាល

ដំណាក់កាលនីមួយៗ នឹងបង្ហាញនូវការលូតលាស់ និងការរាលដាលនៃជម្ងឺមហារីក ទៅផ្នែកផ្សេងៗ ក្នុងរាងកាយ ។ ការវះកាត់ គឺចាំបាច់ក្នុងការ

វិនិច្ឆ័យដំណាក់កាល និងប្រភេទមហារីក ដើម្បីឱ្យ ដឹងថា បើមហារីកបានរាលដាលទៅក្នុងលសិកា ។

ការឱ្យយោបល់ក្នុងការព្យាបាល យោងទៅលើដំ ណាក់កាលនៃជម្ងឺមហារីក ។ យើងប្រើលេខពី ០ទៅ៤ ដើម្បីសំគាល់ដំណាក់កាលរោគ ។ លេខ ទាបមានន័យថា ៖ ជាដំណាក់កាលដំបូងរបស់ជម្ងឺ មហារីក ។

ដំណាក់កាលខ្លះត្រូវបានចែកជាដំណាក់កាលតូចៗ ថែមទៀត ។ ដំណាក់កាលតូចៗ ទាំងនោះតម្រូវ ឱ្យមានជាអក្សរមួយ ។ ឧទាហរណ៍ ដំណាក់កាល ៣អេ (A) និងដំណាក់កាល ៣ប៊ី (B) ។ ដំណាក់ កាល ៣ប៊ី ធ្ងន់ធ្ងរជាងដំណាក់កាល ៣អេ ។ ដំ ណាក់កាល "០" នៃជម្ងឺមហារីកដោះ មិនទាន់រាល ដាលពីបំពង់ដាក់ត៍ (duct) ទៅឱ្យបូល ហៅថា កាស៊ីណូម៉ា អ៊ិនស៊ីទូ (carcinoma in-situ) ។ នៅ ពេលដែលជម្ងឺមហារីកផ្ដើមកើតពីឱ្យបូល គេហៅ ថា មហារីកឱ្យបូល (lobular carcinoma) ។ បើ ជម្ងឺមហារីកកើតពីបំពង់ទឹកដោះ គេហៅថា មហា រីកបំពង់ទឹកដោះ (ductal carcinoma) ។ មហារីកបំ ពង់ទឹកដោះ ភាគច្រើន អាចរកឃើញនៅដំណាក់ កាលលេខ "០" ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការថតដោះអាច រកឃើញជម្ងឺមហារីកបំពង់ទឹកដោះពី ៣០ទៅ៤០ ភាគរយ ។

ដំណាក់កាលទី១ ជម្ងឺមហារីកដោះមានទំហំតូចជាង ២ សង្វីម៉ែត្រ ហើយមិនទាន់រាលដាលទៅក្រៅ ដោះទេ ។

ដំណាក់កាលទី២ ជម្ងឺមហារីកដោះអាចមានលក្ខណៈ មួយដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ❖ ទំហំតូចជាង ២សង្ក្រមីម៉ែត្រ ប៉ុន្តែមានលសិកាពីរ ឬបីនៅក្បែកដែរ ។
- ❖ ទំហំ ២ទៅ៥ សង្ក្រមីម៉ែត្រ ប៉ុន្តែមិនមានលសិកានៅក្បែកទេ ។

ដំណាក់កាលទី ៣អេ ជម្ងឺមហារីកដោះអាចមានលក្ខណៈមួយដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ❖ មានទំហំតូចជាង ៥ សង្ក្រមីម៉ែត្រ ហើយបានរាលដាលចូលជ្រៅទៅក្នុងលសិកា ដែលនៅក្នុងក្បែក ។
- ❖ មានទំហំ ៥ សង្ក្រមីម៉ែត្រ ឬធំជាង គ្រាន់តែរាលដាលទៅដល់លសិកាក្នុងក្បែក ។

ដំណាក់កាលទី ៣ប៊ី ជម្ងឺមហារីកដោះអាចមានលក្ខណៈមួយដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- ❖ ជម្ងឺមហារីកមាននៅលើស្បែក និងសន្ទះទ្រូង ។
- ❖ ជម្ងឺមហារីករាលដាលដល់លសិកា តាមបណ្តោយផ្ទៃខាងក្នុង និងតាមឆ្អឹងដោះ ។
- ❖ ជម្ងឺមហារីករាលដាលទៅលសិកាដទៃទៀត ដែលនៅជិតដោះ នៅជុំវិញឆ្អឹងដងកាំបិត ឬខាងក្រោមក ។

ដំណាក់កាលទី៤ មហារីកដោះបានរាលដាលទៅដល់សរីរាង្គដទៃទៀត ដូចជា ឆ្អឹង ថ្លើម និងខួរក្បាល ។

ការវះកាត់

ភាគច្រើន ជម្ងឺមហារីកដោះត្រូវបានវះកាត់យកចេញ ។ ពេលវេលាសំរាប់ការវះកាត់ អាស្រ័យលើទំហំ កន្លែងដែលកើតជម្ងឺមហារីក និងករណីដែលមានលសិកានៅក្នុងក្បែកទាក់ទង ឬមិនទាក់

ទង ។

វិធីវះកាត់ជម្ងឺមហារីកដោះ មានគោលដៅពីរ ។ ទីមួយ គឺកាត់យកជម្ងឺមហារីកចេញទាំងអស់ មិនបន្សល់ទុកនូវកោសិកាមហារីកឱ្យ

នៅក្នុងដោះឡើយ ។

គោលដៅទីពីរ គឺពិនិត្យថ្នក់លសិកានៅក្បែក ដើម្បីឱ្យដឹងប្រាកដថា មិនមានមហារីករាលដាលដល់ទីនោះទេ ។ បើមានមហារីករាលដាលដល់ទីនោះ គ្រូពេទ្យអាចសន្និដ្ឋានចំនួនថ្នក់លសិកាដែលទាក់ទងនឹងដុំសាច់ដុះនោះ ។

ដោយហេតុថាការវះកាត់យកថ្នក់លសិកាចេញច្រើនអាចបណ្តាលឱ្យហើមដៃហៅថា ជម្ងឺហើម ។ បច្ចេកទេសថ្មីកំពុងបានបង្កើត ដើម្បីវះកាត់យកតែលសិកាណាដែលសំខាន់ៗចេញ ។

ពីរ ឬបីម៉ោងមុនពេលវះកាត់ គ្រូពេទ្យនឹងចាក់ថ្នាំជុំវិញកន្លែងដុំសាច់មហារីក ដោយប្រើលាក់ពិសេសម្យ៉ាង ពណ៌ខៀវ ឬរិទ្ធសកម្មថ្នាំជ្រលក់ពណ៌ដែលមិនមានគ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីឱ្យដឹងពីភាពខុសគ្នារបស់ជាលិកា។

នៅពេលវះកាត់ គ្រូពេទ្យវះយកជម្ងឺមហារីកចេញហើយអាចឃើញ លសិកាដែលបានបញ្ចូលថ្នាំពណ៌នោះ ។ លសិកាទីមួយ ដែលទទួលជាតិថ្នាំនោះ ហៅថា លសិកាសង្ក្រមីណែល (sentinel node) ។

វិធីវះកាត់យកដុំសាច់ដុះ សំដៅទៅលើការកាត់

យកដុំមហារីកចេញ ដោយមានការច្រើបយក
លសិកានៅក្នុងភ្នែក ហៅថា បាយឃ្នប់ស៊ី
(biopsy) ។ ឡាំប៊ុកតូមី គឺជាវិធីវះកាត់មួយប្រើសំ
រាប់វះកាត់យកមហារីកដោះចេញ ដែលកំពុងពេញ
និយមសព្វថ្ងៃនេះ ។ តាមធម្មតា វិធីព្យាបាល
ដោយកម្មវិធីត្រូវបានប្រើក្រោយវិធីវះកាត់រួច ។

ការវះកាត់ដោះបែបម៉ាស់ស្ទិកតូមី (ការកាត់យក
ចេញខ្លះ) គឺត្រូវកាត់យកសាច់ដោះមួយចំណែកធំ
ចេញ ច្រើនជាងការវះកាត់បែបឡាំប៊ុកតូមី ។
ស្រទាប់សាច់ដុំភាគខាងក្រោមដោះ ក៏អាចត្រូវវះ
យកចេញដែរ ។ ក្រោយពីវះយកថ្នក់លសិកាចេញ
ការព្យាបាលដោយប្រើកាំរស្មីត្រូវតែធ្វើ ដើម្បីឱ្យដឹង
ថា តើមហារីកមានបានរាលដាល ឬទេ ។

វិធីវះកាត់ដោះបែបម៉ាស់ស្ទិកតូមី (ការកាត់យក
ចេញទាំងអស់) គឺវះយកដោះទាំងមូលចេញ ជា
មួយនឹងថ្នក់លសិកាមួយចំនួននៅភ្នែក ។

វិធីវះកាត់ដោះបែប រ៉ាឌីកាល់ ម៉ាស់ស្ទិកតូមី គឺ
វះយកដោះចេញ ស្រទាប់ដែលគ្របសាច់ដុំ ឬ
ជួនកាលអាចកាត់យកសាច់ដុំចេញខ្លះផង ។ ការ
វះកាត់ប្រភេទនេះ ក៏បានវះយកថ្នក់លសិកាមួយ
ចំនួននៅភ្នែកចេញដែរ ។

វិធីវះកាត់បែប រ៉ាឌីកាល់ ម៉ាស់ស្ទិកតូមី គឺសំរាប់
វះកាត់យកដោះចេញ សាច់ដុំដែលនៅខាងក្រោម
ដោះ និងថ្នក់លសិកាទាំងអស់នៅក្នុងដោះនោះ
។ ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ យើងបានគិតថា ការវះ
កាត់នេះ ជាវិធីដ៏ប្រសើរបំផុត ។
ក៏ប៉ុន្តែនៅពេលថ្មីៗនេះ យើងពុំសូវបានយកមក
ប្រើការទេ ។

ការព្យាបាលបន្ថែម

ក្រោយពេលវះកាត់រួច គ្រូពេទ្យរបស់លោកអ្នក
អាចសុំឱ្យលោកអ្នកធ្វើការព្យាបាលបន្ថែមខ្លះទៀត
ដើម្បីការពារកុំឱ្យមហារីកកើតឡើងវិញ ។ ការព្យា
បាលបន្ថែមមាន ការព្យាបាលដោយប្រើកម្មវិធី
(radiation) និងប្រើគីម៉ូតែរ៉ាពី ។

វិធីព្យាបាលដោយកម្មវិធី គឺជាលំដាប់ព្យាបាល
ដោយប្រើកម្មវិធីអ៊ុក្ស ដើម្បីបំផ្លាញកោសិកាមហា
រីក ដែលមាននៅក្នុងថ្នក់លសិកា ឬក្នុងដោះ ។
តាមធម្មតា ត្រូវចំណាយពេលពី ៥ទៅ៦ អាទិត្យ
ទើបបញ្ចប់ការព្យាបាលនេះបាន ។

តាមធម្មតា វិធីព្យាបាលដោយកម្មវិធីត្រូវបាន
ប្រើ :

- ❖ ក្រោយពេលវះយកដុំសាច់ដុះចេញ
- ❖ ក្រោយពេលវះកាត់ដោះ បើដុំមហារីកមានទំ
ហំធំជាង ៥សង្កីម៉ែត្រ
- ❖ បើយើងរកឃើញថ្នក់លសិកាជាច្រើនពាក់ព័ន្ធ
នឹងមហារីកនោះ
- ❖ បើដុំមហារីកស្ថិតជាប់នឹងសាច់ដុំនៃជញ្ជីងទ្រូង
ឬជាប់នឹងឆ្អឹងជំនី ។

ក្រោយពេលវះកាត់ ពេទ្យអាចស្នើឱ្យប្រើជាតិអ័រ
ម៉ូន និងគីម៉ូតែរ៉ាពី ជាថ្នាំព្យាបាលដើម្បីការពារ
កុំឱ្យមហារីកកើតឡើងវិញបាន ។ អ្នកជម្ងឺអាច
ប្រើថ្នាំលេប ឬចាក់តាមសសៃឈាម ។

ការព្យាបាលដោយប្រើជាតិអ័រម៉ូនត្រូវបានអនុវត្ត
បើគេរកឃើញថាមាន ធាតុបំប៉នអេស្ត្រូចិន និង
ប្រូហ្សេសស្តេរ៉ូន ។ ជាទូទៅ ធាតុបំប៉នទាំងនោះ

គឺជួយបង្កើនឲ្យជម្ងឺមហារីកលូតលាស់កាន់តែលឿន ។

ការព្យាបាលដោយប្រើអ័រម៉ូន និងថ្នាំតាម៉ូស៊ីហ្វីន ឬថ្នាំប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត អាចទប់ស្កាត់ឥទ្ធិពលរបស់ជាតិអេស្ត្រូចិន និងប្រូហ្សេសស្តេរ៉ូន ។ គ្រូពេទ្យអាចណែនាំស្រ្តី មួយចំនួន នៅពេលដែលស្រ្តីជិតអស់រដូវ គួររកកាត់យកដៃស្បូនចេញ ដើម្បីបញ្ឈប់ការបង្កើតជាតិអេស្ត្រូចិន និងប្រូហ្សេសស្តេរ៉ូន ក្រោយពេលដែលបានរកកាត់យកមហារីកដោះចេញរួចហើយ ។

វិធីព្យាបាលបែបគីមីតេរ៉ាពី តាមធម្មតា ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងករណីដែលមហារីកដោះមានទំហំធំ ហើយរាលដាលទៅដល់លសិកា ក្រពេញ ឬដល់សរីរាង្គផ្សេងទៀតក្នុងរាងកាយ ។ ជួនកាលត្រូវព្យាបាលដោយរបៀបគីមីតេរ៉ាពី ដើម្បីជួយបន្ថយគ្រោះថ្នាក់កុំឲ្យជម្ងឺនេះឡើងវិញ ទោះបីជម្ងឺមិនរាលដាលចេញក្រៅដោះក៏ដោយ ។

យើងអាចប្រើវិធីព្យាបាលបែបគីមីតេរ៉ាពី សំរាប់ស្ថានភាពខុសៗគ្នាជាច្រើន ។ គ្រូពេទ្យឯកទេសខាងជម្ងឺមហារីក អាចពិគ្រោះជាមួយលោកអ្នកនូវអ្វីដែលគាត់គិតថា ជាការជ្រើសយកវិធីព្យាបាលដ៏សមគួរសំរាប់លោកអ្នក ។

ធ្វើការពិសោធន៍ព្យាបាលក៏ជារបៀបជ្រើសរើសមួយក្នុងការព្យាបាល ។ នេះជាបទពិសោធន៍មួយបែបដើម្បីស្វែងរកវិធីព្យាបាលថ្មី ។ ការពិសោធន៍នេះត្រូវបានយល់ថា យ៉ាងហោចណាស់ ក៏ជាវិធីព្យាបាលមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះដែរ ។ វិធីព្យាបាលនេះ ត្រូវបានស្នើជំនួសកិច្ចព្យាបាលមួយ

ចំនួនដូចបានពោលខាងលើ ។ យូរៗម្តង នៅមន្ទីរពេទ្យ អ្នកជម្ងឺអាចមានឱកាសចូលរួមក្នុងការពិសោធន៍ព្យាបាលនេះ ហើយគេក៏មានសិទ្ធិជ្រើសរើសចូលរួម ឬមិនចូលរួម ។

វិធីព្យាបាលដោយធ្វើការពិសោធន៍ ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញដោយមន្ទីរពេទ្យ វេជ្ជបណ្ឌិត និងដោយអ្នកផ្តល់ឱវាទនៅក្នុងសហគមន៍ ។ ការពិសោធន៍ព្យាបាលត្រូវតែមានសុវត្ថិភាព និងផ្តល់កិច្ចព្យាបាលដែលគេយល់ថា មានប្រសិទ្ធភាពដ៏ប្រសើរ ។ (ការពិសោធន៍ខ្លះ ផ្តល់របៀបព្យាបាលថ្មីបំផុតឲ្យអ្នកជម្ងឺជំនួសកិច្ចព្យាបាលធម្មតា ។ ការពិសោធន៍ព្យាបាលខ្លះទៀត អ្នកជម្ងឺត្រូវព្យាបាល តាមរបៀបថ្មី ឬធម្មតា ហើយអ្នកជម្ងឺមិនអាចជ្រើសរើសវិធីព្យាបាលបានឡើយ) ។

ក្រោយពេលធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ

ក្រោយពេលធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរួច ភាគច្រើន អ្នកជម្ងឺមានការបារម្ភអំពីលទ្ធផល និងប្រសិទ្ធភាពនៃការព្យាបាល ដូចជាការរកកាត់ និងការព្យាបាលដោយប្រើគីមីតេរ៉ាពី ។ ជាសំណាងល្អណាស់ ដែលមានរបៀបខ្លះ អាចជួយធ្វើឲ្យអ្នកជម្ងឺមានអារម្មណ៍ល្អ ។

ការរកកាត់កែសម្រួល នឹងប្រើគ្រឿងសិប្បនិម្មិត (ដូចជា ជើង ឬសរីរាង្គផ្សេងៗ ដែលធ្វើពីជ័រ

This document is a summary of what appears on screen in X-Plain. It is for informational purposes and is not intended to be a substitute for the advice of a doctor or healthcare professional or a recommendation for any particular treatment plan. Like any printed material, it may become out of date over time. It is important that you rely on the advice of a doctor or a healthcare professional for your specific condition.

ឬដែក) ដែលអាចជួយកែប្រែរូបសម្ផស្សអ្នកជម្ងឺ ដោយធ្វើមិនឱ្យអ្នកដទៃមើលដឹងថា មានការវះកាត់ ឬមិនមាន ។

ក្នុងករណីខ្លះ ការព្យាបាលដោយរបៀបតិម្លៃតេរ៉ាពី អាចនាំឱ្យជ្រុះសក់ជាបណ្តោះអាសន្ន ។ ដូច្នោះ លោកអ្នកគួររកសក់ក្លែងក្លាយប្រុងប្រៀបទុកជាមុន ។

មានក្រុមឧប្បម្ភអ្នកជម្ងឺ និងបណ្តាញរបស់គេខ្លះធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ប្រហាក់ប្រហែលអ្នកជម្ងឺដែរ ។ ក្នុងក្រុមនោះ មានអ្នកខ្លះធ្លាប់កើតជម្ងឺមហារីកដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ហើយក៏បានគេចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ដោយសារជម្ងឺនោះដែរ ។ ហើយគេក៏ពេញចិត្តនឹងនិយាយប្រាប់នូវបទពិសោធន៍ ដែលគេធ្លាប់ជួបប្រទះ ។ ការចូលរួមជាមួយក្រុមឧប្បម្ភអ្នកជម្ងឺនេះ ឬជួបជាមួយអ្នកដែលយល់ពីអារម្មណ៍របស់លោកអ្នក ជួនកាលអាចជំនួយដ៏ល្អក្នុងការជួយលោកអ្នកឱ្យឆាប់បានសះស្បើយពីជម្ងឺផង ។

ការព្យាបាលជម្ងឺមហារីកអាចបណ្តាលឱ្យមានការក្អួតចង្ហោរ និងនឿយហត់ ក៏ប៉ុន្តែមានវិធីផ្សេងៗ ដើម្បីកាត់បន្ថយប្រតិកម្មថ្នាំទាំងនេះ និងជួយសម្រួលអារម្មណ៍អ្នកជម្ងឺឱ្យបានប្រសើរឡើងវិញ ។

សេចក្តីសរុប

ជម្ងឺមហារីកដោះជាជម្ងឺមួយដែលកើតឡើងច្រើនជាងគេ ក្នុងចំណោមជម្ងឺមហារីកផ្សេងៗ ។ អ្នកខ្លះជឿថា ស្ត្រីដែលមិនសូវបំបៅដោះកូន តែងតែកើតជម្ងឺមហារីកដោះ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ស្ត្រីយើងមិនអាចយកការបំបៅដោះកូនមកជំនួសការពិនិត្យដោះឱ្យបានទៀងទាត់នោះទេ ។ ស្ត្រីដែលបំបៅដោះកូនក៏អាចកើតជម្ងឺមហារីកដោះដែរ ។

ការឆាប់រកឃើញជម្ងឺបន្ថែមនូវជោគជ័យក្នុងការព្យាបាល ។ ជាការសំខាន់ណាស់ដែលស្ត្រីត្រូវតែពិនិត្យដោះដោយខ្លួនឯង និងធ្វើការណាត់ថតដោះឱ្យបានទៀងទាត់ ។

សព្វថ្ងៃនេះ ស្ត្រីអាចជ្រើសរើសការព្យាបាលវះកាត់កែសម្រួលដោះ ។

សភាពរបស់ស្ត្រីដែលមានជម្ងឺមហារីកដោះឥឡូវនេះ មានភាពប្រសើរជាងពីមុន ។